

QVÆSTIONVM SVPER LEVITICVM

Roma. 5. G remissionem? Item quod scriptum est apud Apostolum, Nam iudicium quidem ex vno in condemnationem: gratiam vero ex multis delictis in iustificationem quid aliud quam nomine delictorum etiam peccata comprehensa sunt? In hac quoque ipsa scriptura Levitici, qua cogimur aliquam inter delictum peccatumque distantiam vel inuenire vel credere, ita legitur, cum de his ipsis quæ pro peccatis offerenda iubebantur sacrificijs deus loqueretur, Si autem omnis, inquit, synagoga filiorum Israël, ignorauerit & latuerit verbum ab oculis synagogæ, & fecerit vnum ab omnibus mandatis domini quod non fiet, & deliquerit, & cognitum illis fuerit peccatum quod peccauerit in eo. Ecce vbi dixit, & deliquerit, ibi continuo peccatum quod peccauerunt addidit,

Leuit. 4. hoc ipsum vtique quod deliquerunt. Et paulo post, Si autem princeps, inquit, peccauerit, & fecerit vnum ab omnibus præceptis domini dei sui, quod non fecit volens, & deliquerit. Item in consequentibus. Si autem anima, inquit, vna peccauerit nolens de populo terræ, in eo quod facit ab omnibus præceptis domini quod non fiet, & deliquerit & cognitum fuerit ei peccatum quod peccauit in ipso. Item alibi,

Leuit. 5. Anima quæcunque iurauerit, distinguens labijs malisefacere aut benefacere, secundum omnia quæcunque distinxerit homo cum iureiurando, & latuerit eum & hic cognouerit, & peccauerit vnum ex his & confessus fuerit peccatum pro quo peccauit aduersus ipsum, offeret pro eis quæ deliquit domino pro eo peccato quod peccauit. Et paulo post, Et locutus est dominus ad Moysen dicens, Anima si latuerit eum obliuione, & peccauerit nolens à sanctis domini, offerat delicti domino arietem sine macula de ouibus, precio argenti siclorum sanctorum pro quo deliquit: & pro quo peccauit à sanctis restituet, & quintas adjiciet super illud, & dabit illud sacerdoti: & sacerdos exorabit pro eo in ariete delicti & remittetur illi. Sequitur adhuc & dicit, Anima quæcunque peccauerit, & fecerit vnum ab omnibus præceptis domini quæ non oportet fieri, & cognouerit & deliquerit & acceperit peccatum suum, offeret arietem de ouibus precio argenti in delictum ad sacerdotem: exorabitque pro eo sacerdos pro ignorantia eius qua ignorauit, & ipse non sciuit & remittetur illi: Deliquit enim delicto delictum ante dominum. Et adhuc ita dicit, Et locutus est dominus ad Moysen dicens, Anima quæcunque peccauerit, despiciens despexerit præcepta domini, & mentitus fuerit quæ sunt ad proximum de commendatione aut de societate, aut de rapina, aut iniuriam fecerit aliquam proximo, aut inuenient perditionem & mentitus fuerit de eo, & iurauerit iniuste de vno ab omnibus quæcunque fecerit homo, ita vt peccet in his: & erit cum peccauerit & deliquerit, reddet rapinam quam rapuit, aut iniuriam quam nocuit, aut commendatum quod depositum est apud eum, aut perditionem quam inuenit ab omni re illi quam iurauit pro ea iniuste: & restituet ipsam, & quintas eius adjiciet ad illud, cuius est ipsi reddet: & qua die conuictus fuerit delicti sui, offeret domino arietem ab ouibus sine macula, precio in quo deliquit: & exorabit pro eo sacerdos ante dominum, & remittetur illi de vno ab omnibus quæ fecit & deliquit in eo. Penè ergo in omnibus factis quæ dicit esse peccata, eadem etiam delicta dicit, Quæ propter & indifferenter ea dici manifestum est multis scripturarum locis: & habere aliquid differentiarum scriptura testatur, quæ dicit, Sicut quod pro peccato mortuorum & à fera captorum fiet in omne opus, & cibo non edetur: Omnis qui edent adipem de pecoribus quæ auferetis ab eis hostiam domino, peribit anima illa de populo suo. Dixerat superius de adipe, Omnis adeps domino, & quæstionem vtrum omnis omnino pecoris mundi duntaxat, nam de immundis nulla quæstio est: & quid de adipe fieret quem vetuit in escam venire: nunc autem dixit quid fieret de adipe mortuini à fera capti, vt sit in omne opus. Omne opus, vtique illud opus cui tale aliquid necessarium est. Vnde remanet quæstio, quid fieret de adipe cæterorum animalium quæ immunda sunt ad vescendum. Sed cum dicit, omnem animam perire de populo suo qui edent adipem eorum pecorum ex quibus domino offeretur, videtur definisse illum tantum adipem de pecoribus mundis prohibitum manducari, ex quibus fit sacrificium, quauis Iudæos audierimus nullam omnino adipem in escam sumere. Sed quid scriptura voluerit, non quid illi opinati fuerint, requirendum. Denique non inueniunt, quid recte de adipe faciant vnde se abstinent, & quomodo eum proiciant, cum dictum sit, Omnis adeps domino: si non adipem sacrificiorum tantum, sed etiam eorum animalium de quibus non sacrificatur, quauis immundorum hic voluit intelligi.

Quid sibi vult quod de sacrificijs salutaris iterum admonet & dicit, eum qui offerit donum sacrificij salutaris sui, pectusculum & brachium sacerdotibus dare debere: ita tamen, vt adeps pectusculi offeratur domino cum penna icoris: cum superius loquens de sacrificijs salutaris, pennam icoris cum adipe ventris & renum & lumborum offerri domino præceperit, tacuerit autem de adipe pectusculi? An quod ibi prætermisit, hic commemorat? Quare ergo de penna icoris & ibi & hic? An forte aliquid interest quod superius de sacrificio salutaris præcepit: hic autem addidit sui, tanquam aliud sit salutaris, aliud salutaris sui.

Cum sacrificia pro peccatis prius commemoraret, vitulum dixit offerendum pro peccato sacerdotis qui fecisset populum peccare: postea etiam narrat scriptura quemadmodum ea quæ præcepit dominus gesta sunt: ergo pro Aaron & filiis eius dicitur oblatum vitulum pro peccato: sed superius de sanguine vituli cornua tangi præcepit altaris incensum, adspargendum etiam ex ipso sanguine contra velum sanctum, reliquum vero sanguinem fundendum ad basim altaris holocausto matum: postea vero quando sanctificatur Aaron, de asperione sanguinis contra velum, nihil dictum est: de cornibus autem altaris dictum est, sed non additum est incensum: additum est autem, effundendum sanguinem ad basim altaris: non dixit ad bases eius, tanquam necesse fuisset illud accipere, cuius cornua sanguine tetigisset. Proinde quauis ambigue sit positum, liberum est tamen ita intelligere factum, vt factum fuerat ante præceptum de vitulo pro peccato: vt non eius altaris cornua tacta intelligamus, ad cuius basim fusus est sanguis: sed tacta cornua altaris incensum, folum autem sanguinem ad basim altaris sacrificiorum superius: quia generaliter præcipiebatur, si sacerdos peccasset, ipsum sacerdotem vinctum & consummatum, quem vult intelligi summum sacerdotem, sacrificia ista offerre: nunc vero cum sanctificatur Aaron, Moyses offert & ipse accipit pectusculum impositionis quod antea prælocutus est sacerdoni esse dandum. Inde autem puto pectusculum impositionis dictum, quia imponebatur inde adeps, sicut commemorauit superius de sacrificio salutaris. Cum ergo videatur ab Aaron de pectusculum summum sacerdotium, quid putamus fuisse Moysen: si ergo sacerdos non fuit, quomodo per illum omnia illa gerebantur: si autem fuit, quomodo summum sacerdotium, ab eius fratre cepisse definimus, quanquam etiam Psalmus ille vbi dictum est, Moyses & Aaron in sacerdotibus eius: auferat dubitationem, quod sacerdos fuerit

XXI. to, ita & quod pro delicto. Omnem adipem bouum & ouum & caprarum non edetis, & adeps mortuorum & à fera captorum fiet in omne opus, & cibo non edetur: Omnis qui edent adipem de pecoribus quæ auferetis ab eis hostiam domino, peribit anima illa de populo suo.

Psal. 98.

fuerit